

Rozważania Biblijne – 5 listopada 2023

Pierwsze czytanie - z księgi Malachiasza 1, 14-2,1 2b-8-10

Ja jestem potężnym Królem a imię moje będzie wzbudzać lęk między narodami. Teraz zaś do was, kapłani, odnosi się następujące polecenie: Jeśli nie usłuchacie i nie weźmiecie sobie do serca tego, iż macie oddawać cześć memu imieniu, mówi Pan Zastępów, to rzucę na was przekleństwo i przeklnę wasze błogosławieństwo, a przeklnę je dlatego, że sobie nic nie bierzecie do serca. Wy zaś zboczyliście z drogi, wielu doprowadziliście do sprzeniewierzenia się Prawu, zerwaliście przymierze Lewiego, mówi Pan Zastępów. A przeto z mojej woli jesteście lekceważeni i macie małe znaczenie wśród całego ludu, ponieważ nie trzymacie się moich dróg i stronniczo udzielacie pouczeń. Czyż nie mamy wszyscy jednego Ojca? Czyż nie stworzył nas jeden Bóg? Dlaczego oszukujemy jeden drugiego, znieważając przymierze naszych przodków ?

- Malachiasz przedstawia tu całą listę uwag. Kapłanom z plemienia Lewiego zarzuca wynaturzanie Przymierza, a całemu ludowi Izraela jego profanację.

- Jesteśmy w piątym wieku pne, prawdopodobnie koło roku 470. Po powrocie z niewoli babilońskiej nastąpił czas osłabienia moralnego i religijnego – w przeciwieństwie do tego, czego możnaby było się spodziewać po tylu latach oczekiwania i teskonty za ojczyznę i możliwością praktykowania swej wiary.

Malachiasz zaczyna swą księgę słowami « **umilowałem was** »

- *«Wyrok. Mowa Pana do Izraela za pośrednictwem Malachiasza. **Umiłowałem was - mówi Pan** - wy zaś pytacie: W czym się przejawia, że nas umiłowalesz?» (werset 2)*

I nieco dalej czytamy : **« Ja jestem Ojcem....Ja jestem Panem »**

- *„Syn powinien czcić ojca, a sługa swego pana. Lecz skoro **Ja jestem Ojcem**, gdzież jest cześć moja, a skoro **Ja jestem Panem**, gdzież szacunek dla Mnie?” (werset 6)*

Po tych słowach Malachiasz przypomina kapłanom i całemu ludowi Izraela, jakie są wymogi wierności tej Miłości:

- Kapłani są sługami Słowa Bożego. Powinni zatem głosić Je wiernie, nie zmieniając go. Ich wierność Przymierzu sprawdza się w wierności głoszenia Słowa.
- Jeśli chodzi o cały naród wybrany to jego wierność ojcowskiej Miłości Boga, weryfikuje się w relacjach braterskich.

Malachiasz podaje trzy najważniejsze punkty wiary żydowskiej:

1. Bog jest Ojcem.
2. Bog proponuje swemu ludowi Przymierze.
3. Przymierze jest nieodłącznie związane ze służbą Bogu i braciom.

„Ja jestem potężnym Królem a imię moje będzie wzbudzać lęk między narodami.“

- Tytuł „potężny Król“ nadali sobie królowie Asyrii, w czasach swej największej sławy (patrz Księga Krolewska). Malachiasz używa go tutaj dla podkreślenia, że jest tylko jeden prawdziwy Król i jest nim Bog Izraela.

- *„Pan jest królem na wieki wieków“ (Ps 10,16)*
- *„«Któż jest tym Królem chwały?» «To Pan Zastępów: On sam Królem chwały» (Ps 24,10)*
- *„Albowiem Pan jest wielkim Bogiem i wielkim Królem ponad wszystkimi bogami” (Ps 95,3)*
- *“Pan najwyższy, straszliwy, jest wielkim Królem nad całą ziemią.” (47,3)*
- *“**Pan króluje**: drżą narody; zasiada na cherubach: a ziemia się trzęsie. Wielki jest Pan na Syjonie i wyniesiony ponad wszystkie ludy. ...**Królem jest Potężny**, co kocha sprawiedliwość. (Ps 99, 1)*

Pierwszym i podstawowym obowiązkiem kapłanów z plemienia Lewiego była służba w Świątyni i głoszenie Słowa.

- *“Do **Lewiego powiedział**: Twoje tummim i urim są dla oddanego ci męża, wypróbowałeś go w Massa, spierałeś się z nim u wód Meriba. O ojcu swym on mówi i o matce: «Ja ich nie widziałem», nie zna już swoich braci, nie chce rozpoznać swych*

dzieci. Tak słowa Twego strzegli, przymierze Twoje zachowali. Niech nakazów Twych uczą Jakuba, a Prawa Twego - Izraela, przed Tobą palą kadzidło, na Twoim ołtarzu – całopalenia” (Pwt 33,9-10)

- *“Przymierze moje z nim było [przymierzem] życia i pokoju. Nałożyłem na niego obowiązek czci i okazywał Mi cześć, i korzył się przed mym imieniem. Wierność wobec Prawa była w jego ustach, a niegodziwości nie znaleziono na jego wargach. W pokoju i prawości postępował ze Mną i wielu odciągnął od grzechu. Wargi kapłana bowiem powinny strzec wiedzy, a wtedy pouczenia będą szukali u niego, bo jest on wysłannikiem Pana Zastępów.” (MI 2,5-7)*

Malachiasz zauważa, że ci, którym Bog najbardziej zaufał, utracili wpływ, jaki mieli na lud, utracili ich zaufanie i szacunek: *“jesteście lekceważeni i macie małe znaczenie wśród całego ludu, ponieważ nie trzymacie się moich dróg i stronniczo udzielacie pouczeń.”*

- *“Jeśli nie będziesz wypełniał wszystkich słów tego Prawa - zapisanych w tej księdze - bojąc się chwalebego i straszliwego tego Imienia: Pana, Boga swego, Pan nadzwyczajnymi plagami dotknie ciebie i twoje potomstwo, plagami ogromnymi i nieustępliwymi: ciężkimi i długotrwałymi chorobami.” (Pwt 28, 58-59)*
- *“Ty się potykasz we dnie <i w nocy>, wraz z tobą potyka się prorok - do zguby prowadzisz swój naród.” (Oz 4,5)*
- *“Kapłani nie mówili: "Gdzie jest Pan?" Uczeni w Piśmie nie uznawali Mnie; pasterze zbuntowali się przeciw Mnie; prorocy głosili wyrocznie na korzyść Baala i chodzili za tymi, którzy nie dają pomocy (Jr 2,8)*

Malachiasz zwracając się do całego narodu wybranego jest mniej ostry niż gdy pisał do kapłanów, jednak równie wymagający. Przypomina im, że fundament ich moralności zapisany jest w planie Boga Stworzyciela. Jeśli On jest Ojcem całego narodu wybranego to wszyscy Izraelczycy są sobie braćmi.

Psalm 131

*Panie, moje serce się nie pyszni
i oczy moje nie są wyniosłe.
Nie gonię za tym, co wielkie,
albo co przerasta moje siły.*

*Przeciwnie: wprowadziłem ład
i spokój do mojej duszy.
Jak niemowlę u swej matki,
jak niemowlę - tak we mnie jest moja dusza.*

*Izraelu, złóż w Panu nadzieję
odtąd i aż na wieki!*

Lagodny ton tego psalmu kontrastuje z tonem pierwszego czytania. Ten kontrast jest z pewnością zamierzony i niesie ważne przesłanie.

Jego ostatnie zdanie jest kluczem do zrozumienia całości: „*Izraelu, złóż w Panu nadzieję, oczekuj Go teraz i aż na wieki!*”

- Nie chodzi tu o oczekiwanie pasywne ale pełne zapалу i “świętej niecierpliwości » czyli radosnego, miłosnego oczekiwania na wypełnienie się obietnic Bożych.
- Użyty tu hebrajski czasownik „oczekiwac“ dla Izraelitów znaczył zawsze oczekiwanie Mesjasza. Chodzi tu o oczekiwanie pełne nadziei; tej która nadaje codzienności „kolorow“...

“*Jak niemowlę u swej matki, jak niemowlę - tak we mnie jest moja dusza.*”

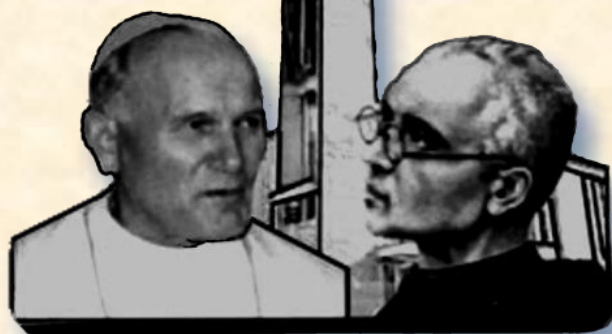
- Niemowleciem jest tu naród wybrany a matka sam Bóg.
- Oto przesłanie tego porównania: postępowanie, sposób bycia Izraelitów powinien być przeniknięty spokojną, bezgraniczną ufnością, taką, jaką ma niemowlę w ramionach swej matki.
- *“Czyż może niewiasta zapomnieć o swym niemowlęciu, ta, która kocha syna swego łona? A nawet, gdyby ona zapomniała, Ja nie zapomnę o tobie.” (Iz 49,15)*

Aby dojść do postawy pełnej ufności i oddania się Bogu trzeba wyrzec się wszelkiego pragnienia wielkości i dążenia do niej: *“Panie, moje serce się nie pyszni i oczy moje nie są wyniosłe. Nie gonię za tym, co wielkie, albo co przerasta moje siły.”*

Narod Izraela wyrzekając się marzeń o wielkości i dominacji politycznej, odkrywa swoją nową rolę – dawania świadectwa o obecnym wśród narodów Bogu, pełnym czułości. Trzeba było wielu wieków, by odkryć prawdziwe Jego Oblicze. Tak długo, jak wyobrażano Go sobie kroczącego na przodzie potężnej armii, tak długo kojarzono zbawienie jako zwycięstwo polityczne i władzę nad całym światem. Tutaj możemy dopiero zrozumieć kontrast

lagodności tego psalmu i ostrości tekstu z pierwszego czytania. Prorok Malachiasz zwracał się do kapłanów niegodnych powierzonej im misji w sposób gwałtowny i surowy. Psalm 131 zaprasza do porzucenia wszelkich dążeń do wielkości i dominacji bo wszyscy jesteśmy dziećmi tego samego Ojca.

- *“Zaprawdę, powiadam wam: Jeśli się nie odmienicie i nie staniecie jak dzieci, nie wejdziecie do królestwa niebieskiego.” (Mt 18,3)*

STRASBOURG

- Polska Misja Katolicka w Strasburgu
- ks. Ryszard Górski
- 📍 Parafia Notre Dame de Lourdes

9, rue du Hohwald 67000 Strasbourg

☎ +33 3 88 32 31 60